

Spaningsflygets incidentberedskap och rutinemässiga havsövervakning.

Från 1956 till 1974.

Incidentberedskapen infördes 1956 i samband med Ungernkrisen och genomfördes troligen med S18 och senare S32. Orderverket för tidsperioden 1956 till 1961 har inte studerats. (Kan ev bero på att inget finns på krigsarkivet om detta).

F11 flottiljorder BH5/61:

Uppgiften var att övervaka och identifiera (ÖVK och IDA) i Östersjön, Ålands hav, Södra Kvarken och Bottenhavet intill 62 grader nord.

Beredskapen bestod av 1 flygplan S32 i 1 tim under ordinarie tjänstgöringstid och i 2 tim under icke ordinarie tjänstgöringstid.

Spaningschef som beordrade flygföretagen var flygchef under ordinarie tjänstetid och Jal (jaktstridsledaren) i O1 alternativt O2 under icke ordinarie tjänstetid.

Besättning och spaningschef var operativt underställda CE3.

Beställare av insatser var regionala chefer enligt ÖB bestämmande. (Framst marinkommando- chefer).

Rapport efter företag i form av radarplott och ev flygfoton ställdes till Fst/Und, berört MK samt till FRA.

Jaktrote ur E2 eller E3 fanns i beredskap för skydd av spaningsinsatserna.

Flygning fick ej genomföras närmare baltisk och nordtysk kust än 70 km. Flygning i närheten av främmande örlogsfartyg fick ej vara provocerande och vara utanför närluftvärns räckvidd (5000-6000m!).

I närheten av svensk kust tilläts flygning så nära att fartyg kunde med säkerhet identifieras och fotograferas.

Beredskapsbesättning och dagmekaniker hade arbetsplatsberedskap och var förlagda i kasern på F11.

Följande år fram till miloindelningen genomfördes gjordes endast smärre förändringar. Jal byttes ut som beordrande chef under icke ordinarie tjänstetid och särskild kommenderad spaningschef infördes. Det kan noteras att flygplan S29 kunde användas i beredskapen under semesterperioder.

F11 flottiljorder BH4/66:

I och med miloindelningen disponerade militärbefälhavarna spaningsflyg i incidentberedskap inom sina respektive operationsområden.

Inom milo S och V operationsområden var MB S ansvarig och inom milo Ö och B var MB Ö ansvarig. Dom disponerade spaningsflyg ur F11 (S32).

Inom milo NN och ÖN var MB ÖN ansvarig och disponerade spaningsflyg ur F 21 (S29).

Dessutom bestämdes att flygning fick genomföras intill 3 km från territorialvattengräns, i Öresund intill territorialvattengränsen och i Ålands hav intill linjen FQ 2040-EQ 4040- EA 0010- EA 0040- FA 0040.

Flygning närmare landgräns (mot Finland i norr) än 20 km skulle undvikas men fick göras intill 1 km om noggrann lägesbestämning var möjlig.

I samband med sexdagarskriget i Israel infördes f o m 9/6 1967 "Förstärkt beredskap".

Spaningsberedskapen utökades då med ett flygplan som var avsett för MB S disposition.

9/6 -12/6 var detta flygplan i 1 tim startberedskap. Samtlig beredskapspersonal på F11 upprätthöll

arbetsplatsberedskap (M1).

13/6 minskades det extra flygplanets startberedskapen till ordinarie. (Hur länge det kvarstod i beredskap har inte kunnat klarläggas).

I samband med WP invasion i Tjeckoslovakien som inleddes 21/8 1968 skedde nästa beredskapshöjning med utökad "Incident och kuppförsvärsberedskap".

F o m 21/8 baserades ett flygplan S32 i milo S (Ronneby) med 1 tim beredskap under tjänstgöringstid och 2 tim under icke ordinarie tjänstgöringstid.

Inom milo Ö beordrades ytterligare en beredskapsbesättning utöver den ordinarie.

Återgång till grundberedskap skedde 2/10 1968.

"ÖB": Jag har genom kontroller och inspektioner kunnat förvissa mig om att under den senaste tiden beordrade beredskapshöjande åtgärder har genomförts snabbt och effektivt och att krigsmaktens beredskap har kunnat anpassas väl efter ändrade yttre förhållanden.

Efter händelserna i Tjeckoslovakien beordrade ÖB den s k "Rutinmässiga havsövervakningen" som ålades F11. (F11 flottiljorder BH 2/69)